

หมวดที่ ๑

บูรพาจารย์

A011

คำสอนของหลวงปู่เดิม ครูผู้ยิ่งใหญ่องค์หนึ่ง

“วัดในสมัยโบราณครั้งกระโน้น เป็นแหล่งรวมสรรพวิชา เรียกกันว่า สำนักทศปาโมกข์เขี้ยวจะบอกให้ บางแห่งก็เรียกตักสิลา ดังนั้น ผู้ที่เข้ามาในวัด นั้น จึงไม่ได้เข้ามาทำบุญอย่างเดียว แต่เข้ามาศึกษาหาความรู้กับ พระในวัดด้วย”

“บวชสามพรรษา นะ เขาว่าได้ปริญญาตรี เจ็ดพรรษาปริญญาโท สิบพรรษาปริญญาเอก บวชพรรษาเดียวสองพรรษายังเป็นทิดไม่ได้ ฐิ่หมละ “ทิด” มาจากคำว่าบัณฑิต”

“ทีนี้พอบวชเสร็จ แล้วสึก บางคนแทนที่จะเป็นบัณฑิตหรือเป็นทิด ก็กลับ กลายเป็นเดรัจฉานไปเสียทันตา .... เป็นที่ทำไมไม่เป็น ก็พอสึกตอนเช้า ก็กินเหล้าตอน เย็นหย่าเปออย่างนี้ เรียกว่าบวชไม่ได้ประโยชน์ซ้ำแล้วกลายเป็นเดรัจฉานไป”

“เธอฟังไฉนนะ สมเด็จพระบรมศาสดาของเรา เมื่อท่านเป็นเจ้าของชายสิทธิ์ตะแห่งกรุงกบิลพัสดุ์ นั้น ท่านทรงเล่าเรียนเชี่ยวชาญในวิชาการทุกด้าน ไตรเวทก็ทรงเชี่ยวชาญ การใช้ศรัทธาไปจนถึงตำราพิชัยสงครามต่าง ๆ เรียนการปกครองคนหมู่มาก แต่แล้วก็ทรงได้สติว่า วิชาหนึ่งที่ไม่ได้เรียนก็คือ **วิชาการพ้นจากกองทุกข์การเวียนว่ายตายเกิด** จึงทรงออกแสวงหาความหลุดพ้น เป็นพระบรมศาสดาในที่สุด”

“คาถานะไม่ขลังหรือ เข้าเอาไว้ท่อง เอาไว้เป็นองค์ภาวนา **เพื่อให้จิตเป็นหนึ่งเดียว เพื่อให้จิตที่เป็นสมาธิต่างหาก** เหมือนเราจะดื่มขำแม่น้ำที่ไหลเชี่ยว เปรียบเหมือนกำลังจิตที่ไม่เป็นระเบียบ ไม่เป็นอำนาจอันมหาศาล ต้องอาศัยการภาวนาคาถา เพื่อให้จิตเป็นหนึ่ง ใช้คาถานั้นแหละ เป็นองค์ภาวนาต่างสะพานข้ามฝากไป แต่พอจิตข้ามฝากไปถึงจุดหมายปลายทาง **คือเป็นหนึ่งเดียว เป็นพลังอันมหาศาลแล้ว** ก็หรือสะพาน คือคาถาที่ภาวนาทิ้งไปได้เลย จิตที่เป็นหนึ่ง เป็นพลังมหาศาลแล้ว เขาเรียกว่าจิตตานุปภาพ ฉันทจึงไม่ต้องท่องคาถา แต่ใช้เจริญจิตให้เป็นหนึ่ง แล้วเป่าลมปราณอธิษฐานให้เขาสมหวัง **เพียงดี ๆ เข้าใจหรือยังละ** ไปท่องต่อไป ท่องให้จิตมันข้ามฝากให้ได้”

“นี่คุณมาอยู่กับฉันก็นานแล้ว เรียนกรรมฐานใหม่ละ จะสอนให้อย่าสีกไปเลย คุณนะอยู่ในผ้าเหลืองแล้วจะเจริญก้าวหน้ากว่าเป็นฆราวาส”

“ยิ่งเกลียด ยิ่งเข้าใจ ยิ่งรัก ยิ่งห่างไกล จำไว้ให้ดีนะคุณ ยิ่งเกลียดเขาเรายังต้องแม่เมตตาให้ แล้วความเกลียดมันจะหายไป ความรักมันจะเกิดตรงนี้”

“รอยเท้าของฉัน เหยียบไว้เป็นที่ระลึกว่า **ฉันคือหลวงพ่อดี** ที่ในหลวงท่าน พระราชทานสมณศักดิ์ให้เป็น พระครูนิวาสธรรมขันธ์ หมายถึงว่า เป็นที่ตั้งแห่งความดี **ฉันไม่เบียดเบียน** **ฉันสร้างความสำเร็จในถิ่นกันดาร** **ฉันทำดีเพื่อให้พระศาสนารุ่งเรือง** เมื่อได้รอยเท้าฉันไปแล้ว **ก็จงระลึกว่า** หลวงพ่อดีท่านทำดี เราควรทำดี **เจริญรอยตามรอยเท้าของท่านไป** เป็นคนดี คิดดี ทำดี อยู่แต่ในศีลในธรรมอันดีงาม **นั่นแหละรอยเท้าของฉันจึงจะขลัง”**

“คุณฟังฉันให้ดี ๆ นะ คนที่มาวัดนั้น ร้อยละแปดสิบเป็นพวกคนโง่ **จ้องจะมาเอาแต่ของขลัง เพราะเขายังห่างธัมมะ ร้อยละยี่สิบเข้ามาหาธัมมะ มาสนทนาธรรมกับฉัน มีเพียงไม่กี่คนที่ถามฉันเหมือนที่คุณถามฉัน เมื่อมีคนถามฉันก็จะบอกเขาว่า เอรอยเท้าฉันไปนะ **ฉันเป็นอุปัชฌาย์ของเธอ** **ฉันเป็นพระ** ที่เธอนับถือ **ฉันไม่เก่งอะไรหรอก** แต่**ฉันสร้างความสำเร็จ** เธอจงเอารอยเท้าฉันไป **ดูให้ติดตา แล้วทำความดีตามรอยเท้าของฉัน** **แล้วเธอจะประสบแต่ความสุขความสำเร็จ”****

“อย่าไปไหนไกลฉันเลย **ฉันจะบอกเธอเป็นคนแรกว่า** **ไม่เกินสามเดือน** **ฉันจะมรณภาพจากเธอไปแล้ว** **จงอย่าห่างฉัน** **ช่วงนี้แหละสำคัญที่สุด** **เธอจำไว้”**

“นี่แน่ะเธอ ฉันจะบอกอะไรให้ล่ะ ฉันไม่เคยบอกใครเลย
ฉันบอกคุณคนเดียว รู้แล้วนี่งัวอย่าแพรงพราย เขาจะเสียขวัญ
กัน อีก ๑๕ วัน ฉันจะมรณภาพแล้ว ขอเธอจำคำฉันไว้ให้ดี ๆ”

“ฉันต้องการมอบวิชาการอย่างหนึ่ง ให้เธอไว้เป็นคนแรก
และคนสุดท้าย ฉันเห็นว่าเธอนั้นเหมาะสมที่สุดแล้ว”

“วิชาที่หลวงพ่อกำลังจะมอบให้เธอคือวิชาคชศาสตร์ การต่อช้างป่า
การกำราบช้างตกมัน การดูแลช้าง วิชาคชศาสตร์ต้องคนมีวาสนาบารมี
พอ จึงจะเรียนได้ ฉันเห็นว่าเธอนี้แหละ จะรับไว้ได้ ฉันจึงมอบให้
ฉันเรียนมาจากปู่ย่าตาทวดฉัน เมื่อสมัยปู่ย่าตระกูลของฉันต่อช้างป่า
ถวายเป็นหลวงกรุงศรีอยุธยา ปู่ทวดฉันเคยเล่าให้ฟังว่า เคยต่อช้างเผือกได้ ๒ เชือก
ที่กำแพงเพชร แล้วนำไปถวายองค์พระราชากรุงศรีอยุธยา เป็นช้างคู่เมือง”

“นี่แน่ะเธอ ฉันจะบอกให้ เธอยังเป็นเด็ก เป็นผู้อ่อนอาวุโส ผู้ใหญ่ เขาให้
อะไรก็รับไว้สิ ไปปฏิเสธทำไมกัน อย่างหยิ่งจองหองไม่เข้าเรื่อง”

“เธอฟังให้ดีนะ หลวงพ่อกำลังจะให้ฟัง ผู้ใหญ่นะ เขาเห็นการณ์ไกล
กว่าเด็กมาก ไม่ใช่เขาพูดอะไรสงเดชก็หาไม่ ที่หลวงพ่อกำลังจะมอบวิชาคชศาสตร์ให้
ก็เพื่อตอบแทนที่เธอมาช่วยปฏิบัติฉันเป็นเวลานาน ฉันไม่เคยให้ใครเลย
คนหนองโพหรือคนอื่น ฉันไม่เคยสอนให้ใครมาก่อนเลย ต้องการให้เธอสืบวิชาไว้
ไม่ให้ตายตามหลวงพ่อไป เข้าใจหรือยังล่ะ”

“เห็นไหม ถ้าเธอไม่เรียนวิชาดาราศาสตร์แล้ว เธอก็จะไม่ได้เรียนนกสิณจากหลวงพ่อกับ และไม่ได้ทำอะไรเลย มาเมื่อเปล่าก็ไปเมื่อเปล่า อย่าเป็นคนหยิ่งโง่โง่แมลงปองเลย ผู้ใหญ่เขารู้ว่าอะไรเป็นอะไร”

“นี่เธอ ตอนกลางวันเธอเดินอยู่ในป่าทึบ เธอรู้ไหมว่าทิศไหนเป็นทิศไหนกันแน่ เมื่อจะหาทิศทางนั้น ถ้ามองไม่เห็นทิศให้ดูดาวเหนือ ถ้าดูดาวเหนือไม่เป็นก็ต้องใช้ของอื่นแทน ถ้าเธอเดินผ่านหน้าวัด เธอจะรู้ได้ทันทีว่าทิศไหนเป็นทิศไหน ถ้าไม่มีโบสถ์แล้วดูดาวไม่เป็น ก็ต้องดูต้นไม้ **เธอต้องรู้จักต้นไม้ว่า** ต้นไม้แบบนี้ขึ้นอยู่ในทิศเหนือ หรือ มีกิ่งก้านเอนไปทางทิศเหนือ หรือ ต้นไม้แบบนี้ชอบขึ้นหรือเอนไปทางทิศใต้ เป็นต้น และถ้าหากไม่มีต้นไม้ **เธอก็ใช้วิชานกสิณที่เธอเรียน** ให้เธอนอนคว่ำลงไปกางแขนทั้งสองข้างออก เจริญสมาธิจนแน่นแน่ว อธิษฐานจิตจะเกิดพลังความร้อน แผ่กระจายจากทรวงอก ไปยังแขนข้างใดข้างหนึ่ง ข้างไหนร้อน นั่นแหละแขนชี้ไปทางทิศเหนือ”

“แม่ทัพสมัยก่อนโน้น เวลาจะออกรบทัพจับศึก นอกจากเตรียมอาวุธไว้ป้องกันตัวและคาถาอาคมแล้ว ยังทำ**เมฆฉาย**ด้วย ด้วยการยกร่างของตัวเองขึ้นไปบนก้อนเมฆทำนิมิต จะมองเห็นเลยว่า ไปคราวนี้จะเป็นอย่างไร **ถ้าไปดีมีชัย** ตัวนิมิตจะต่อติดกันทั้งร่าง **ถ้ากลางร้าย** ตัวนิมิตบนก้อนเมฆจะคอบขาดแขนขาดต่อกันไม่ติดก็รู้ล่วงหน้าออกไปแล้วจะตาย ก็จะต้องสังเวยและฝากฝังลูกเต้าไว้กับพระเจ้าแผ่นดิน แล้วตัวเองก็ออกไปตายอย่างชายชาติทหาร นี่แหละพิชัยสงครามละเธอ”

(วิชาเมฆฉายนี้ หลวงพ่อก็ได้รับการถ่ายทอดเช่นกัน รวมทั้ง**วิชา**การกำหนดรูปร่างของ**ผู้คน** เช่น ถ้าเดินผ่านบ้านนี้แม่สิ่งแวดล้อมจะดูสดชื่น

แต่เมื่อกำหนดจิตเข้าไปแล้ว **รู้สึกชู้ ๆ วาบ ๆ สลับกัน ท่านว่าไม่นานนัก จะมีคนตาย คนไข้หนักก็จะไม่รอด** หรือบางบ้านสิ่งแวดล้อมดูเหี่ยวเฉา แต่เมื่อกำหนดจิตเข้าไปแล้ว **รู้สึกชู้ ๆ ๆ ๆ ติดต่อกัน ท่านว่าบ้านนั้นกำลังจะรวยและมีโชคลาภ....** ก่อนที่หลวงพ่อดีมจะดับชั้นของท่าน ท่านได้บันดาลให้ฝนตกจนน้ำเต็มสระที่บ้านหนองโพ เพื่อให้ชาวบ้านได้มีน้ำเพียงพอ ท้นที่ที่น้ำเต็มสระ ฝนก็หยุดตก แล้วหลวงพ่อดีม ก็ละสังขารทันที รายละเอียดที่หลวงพ่อดีมเล่าไว้กินใจกว่านี้ ท่านที่สนใจไปหาอ่านได้ : ผู้รวบรวม)

หลวงพ่อดีม วัดหน้าต่างนอก จ.พระนครศรีอยุธยา

น้ำมันมนตร์ ซึ่งการหุงน้ำมันมนตร์นี้ ต้องเว้นวรรคหลายปี กว่าหลวงพ่อดีมจะหุงสักที

เท่าที่เห็นการนำไปใช้ก็มี รักษาอาการบาดเจ็บเกี่ยวกับกระดูก และบาดแผล ส่วนเรื่องการรักษาเมะเร็งก็มีผู้นำไปทานเหมือนกัน ทานแล้วอุจจาระจะเป็นสีดำ ทั้ง ๆ ที่เป็นน้ำมันพร้าวใส ๆ กับสมุนไพรหอม ๆ เท่านั้น

วิชายันระยะทาง หลวงพ่อดีมให้ญาติโยมฟังว่า การเดินทางระหว่างวัดหน้าต่างไปยังอำเภอบางบาลสมัยก่อนนั้น ใช้เวลานานนับชั่วโมง แต่หลวงพ่อดีมใช้เวลาประมาณ ๑๐ นาที ส่วนหลวงพ่อดีมของเราจะเคยใช้หรือเปล่าไม่ทราบ ลองไปหาอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับมักกะลีผล ในหนังสือกฎแห่งกรรม ธรรมปฏิบัติ

พระมงคลมุนี หรือ หลวงพ่อสด หรือ หลวงพ่อวัดปากน้ำ

“พระที่แจกไปคนละองค์ ถ้าเขารู้จักเรา เขาเคารพบูชาเราก็อลัง”

เป็นเคล็ดลับอย่างหนึ่งในการแจกพระผงของขวัญของหลวงพ่อด คือ ให้คนละองค์

ขอไปฝากเขาไม่ให้ เขาไม่รู้จัก ไม่นับถือ ก็ไร้ประโยชน์ เอาไปทิ้งไปขว้าง เอาไปขายกิน ก็เป็นบาปเป็นกรรม รุ่นที่เป็นสีน้ำตาลเป็นความคิดของหลวงพ่อด ในการแก้ปัญหาเนื้อพระละลายน้ำ และหลวงพ่อดเป็นผู้หยิบพระส่งให้หลวงพ่อด เพื่อมอบให้แก่ผู้มาทำบุญ

การเขียนปัญหาใส่ไว้ในบาตร เพื่อให้หลวงพ่อดช่วย หลวงพ่อดก็นำมาให้อยู่ทุกวันนี้ หลวงพ่อดเป็นชาวจังหวัดสุพรรณบุรี ฐานะทางบ้านร่ำรวย มีโรงสี มีเรือบรรทุกข้าว บ้าน ๓ หลัง ที่หลวงพ่อดเคยอยู่ ที่อำเภอสองพี่น้อง หลานคนเดียวของท่าน ได้ขออนุญาตเรือมาถวายเป็นวัดอัมพวัน สร้างเป็นกุฏิกรรมฐานในสวนป่า กับศาลาหลังเก่า เรื่องกรรมฐานหลวงพ่อดเก่งมาก โดยเฉพาะเรื่อง “ธรรมกาย” ได้ผลจริง แต่เมื่อหลวงพ่อด ไปเจริญสติปัญญาฐาน ๔ กับท่านเจ้าคุณอาจารย์พระธรรมธีรราชฆานุมุนี ที่วัดมหาธาตุฯ พร้อมด้วยหลวงพ่อด ท่านบอกกับหลวงพ่อดว่า “เราหลงเป็นขี้ข้าเขามาตั้ง ๒๘ ปี” หลวงพ่อดบอกว่า “หลวงพ่อดเข้าผลสมาบัติได้ถึง ๘๔ ชั่วโมง พอท่านลบนิมิตได้

หมดแล้ว ท่านก็เข้า นิโรธสมาบัติ สำเร็จเป็นพระอรหันต์ แล้ว
ท่านก็ดับขันธไปเลย”

เรื่องหลวงพ่อดีปลากน้ำนี้ พระเดชพระคุณหลวงพ่อก็คงจะพูดถึงเมื่อมีคนรุ่นเก่า
ที่เคยไปปฏิบัติกรรมฐาน (ธรรมกาย) กับหลวงพ่อดีปลากน้ำ อย่างเรื่องที่บ้านทีกนี้ มี
แพทย์หญิงท่านหนึ่งกับคุณหญิงอีกท่าน มากกราบนมัสการท่าน ก็เลยเคยเรื่องเก่า ๆ
ให้ฟังกัน ผมมาถึงตอนใกล้จบแล้ว ก็เลยบันทึกได้เท่านี้ (๑ ต.ค. ๔๔)